

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen er overensstemmende med det af Regjeringen i afvigte Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag, der var til 1ste Behandling i Folkethinget, jfr. Rigsdagstidende 1889—90 Sp. 700—887, og angaaende hvilket der blev nedsat et Udvalg, som imidlertid ikke naaede at afgive nogen Betænkning om samme, men kun en foreløbig Beretning, der findes optagen i Rigsdagstidende Tillæg B. Sp. 2126—38.

Lovforslaget var ledsaget af følgende Bemærkninger:

Efterat der i 1869 var bleven nedsat en Kommission med det Formaal at tage Fattigvæsenets Ordning og de dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal under Overvejelse samt at fremkomme med et paa de indbundne Resultater grundet Forslag til den Lovmæssige Ordning af de paagældende Forhold, og denne Kommission havde afgivet sin Betænkning, der findes optagen i Ministerialtidende B for Aaret 1871 Side 653 til 721, blev der i Rigsdagssamlingerne 1872—73, 1873—74 og 1874—75 af Regjeringen fremsat Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen. Det lykkedes ikke at gennemføre Sagen, hvorfør denne foreløbig maatte stilles i Vero.

Dette Savn, der alt dengang søltes af samlede Lovregler om Fattigvæsenets Ordning, er i det siden da forløbne Tidsrum blevet end mere fremtrædende, og da Unskeligheden af en ny Lovgivning paa det heromhandlede Omraade nu synes at være erkjendt fra alle Sider, har Ministeriet gjort denne Sag til Gjenstand for fornyet Overvejelse og udarbejdet foranstaaende Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Dette Forslag hviler, som forøvrigt ogsaa de ovennævnte tidligere Forslag, vel i Hovedprinciperne paa det samme Grundlag som den nuværende Ordning, men ved Siden af, at det fremtræder som en Modifikation af de gjældende spredte Lovregler, saaledes som disse ere blevne forstaaede og udfyldte gennem lange Tidens Praxis, indeholder det paa væsentlige Punkter nye Bestemmelser, der sigte til at raade Bod paa de nuværende Mangler og særligt at simplificere de nu i mange Henseender indviklede Regler, ligesom der selvfølgelig er taget fornødent Hensyn til den nyere Lovgivning, forsaavidt den berører det heromhandlede Omraade. Desuden er der i Lovforslagets Kapitel VII optaget nye Bestemmelser om Alderdomsforsørgelse og anden Understøttelse, der ikke skal have Karakter af Fattighjælp, i hvilken Henseende henvises til de nedenfor fremsatte nærmere Bemærkninger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bestemmelsen af Forsørgelsesstedet har

man foreslaaet bibeholdt den gjældende Regel om, at dette skal kunne begrundes saavel ved Fødsel som ved Ophold. Der kunde vel være Noget, der talte for ikke at opstille Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som Hovedregel men at lægge Vægten paa Fødestedet, i hvilken Henseende alene skal henvises til det rent praktiske Hensyn, at saadant formentlig vilde medføre, at Antallet af de saa hyppigt forekommende vanskelige Spørgsmaal om, hvor en Person er forsørgelsesberettiget, vilde formindskes, og at de demoraliserende Transaktioner, der nu under allehaanda Former anvendes for at vælte Forsørgelsesbyrden fra den ene Kommune over paa den anden, vilde bortfalde, ligesom der ogsaa herved i det Store taget vilde lægges et forholdsmaessigt Antal Fattige over paa Landet, hvorved vilde forhindres, at Kjøbstadkommunerne lige overfor Landkommunerne overbeholdes med Fattige. Men paa den anden Side vilde en saadan Regel, forudsat at Bestemmelsen om vedkommende Kommunalbestyrelses Ret til at forlange den Trængende hjemsendt til Forsørgelseskommunen bibeholdtes, kunne medføre stor Ubillighed overfor den Trængende særlig i Tilfælde, hvor han ikke i en lang Aarrække og muligen ikke siden sin spæde Alder havde opholdt sig i sin Fødekommune, hvis Forhold derfor vare ham ubekjendte, medens han derimod maaste i en lang Tid have været knyttet til en anden Kommune; paa denne Ubillighed vilde der vel delvis kunne raades Bod ved en Indstrækning i Kommunalbestyrelsernes nysnævnte Berettigelse men dog kun paa Beføstning af Opholdskommunen, forsaavidt denne ikke erholdt fuld Refusion og saaledes vedblivende maatte deltage i Omkostningerne ved Forsørgelsen af en Person, der ikke var forsørgelsesberettiget sammesteds, og ikke mindre til Uæmpe for Forsørgelseskommunen, der vilde blive berøvet Naadigheden over og Kontrollen med Paagældendes fortsatte Forsørgelse, uagtet den maatte bære i ethvert Fald den overvejende Del af Omkostningerne ved samme.